

Predmet C-397/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

20. kolovoza 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Cour de cassation (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. travnja 2020.

Žalitelj:

SR

I. Predmet glavnog postupka

- 1 Glavni predmet odnosi se na zahtjev za poništenje postupovnih akata donesenih u okviru sudske istrage pokrenute zbog trgovanja na temelju povlaštenih informacija. Žalitelj osobito osporava upotrebu podataka o vezi na temelju nacionalnih odredbi koje smatra protivnima pravu Unije (Direktiva 2002/58/EZ), Povelji o temeljnim pravima i Europskoj konvenciji o ljudskim pravima.

II. Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

- 2 Cour de cassation (Kasacijski sud, Francuska) smatra da, kako bi mogao odlučiti o glavnom predmetu, Sudu Europske unije treba na temelju članka 267. UFEU-a uputiti pitanja o tumačenju odredbi prava Unije o zlouporabi tržišta, kao i o načinu njihova usklađivanja sa zahtjevima u pogledu zaštite osobnih podataka i, po potrebi, mogućnosti privremenog zadržavanja učinaka nacionalnog zakonodavstva čiji je cilj borba protiv takve zlouporabe ako se ono ocijeni protivnim pravu Uniju.

III. Prethodna pitanja

„1. Ne podrazumijevaju li članak 12. stavak 2. točke (a) i (d) Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem i članak 23. stavak 2.

točke (g) i (h) Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta, koja je od 3. srpnja 2016. zamijenila prethodno navedenu direktivu, u vezi s uvodnom izjavom 65. te uredbe, da nacionalni zakonodavac, s obzirom na tajnost razmijenjenih informacija i opću javnost koja bi mogla biti dovedena u pitanje, operatorima elektroničkih komunikacija može naložiti privremeno, ali općenito zadržavanje podataka o vezi kako bi upravnom tijelu iz članka 11. Direktive i članka 22. Uredbe omogućio da, kada se u pogledu određenih osoba pojave razlozi za sumnju da sudjeluju u trgovanju na temelju povlaštenih informacija ili manipuliranju tržištem, od operatora zahtijeva postojeće zapise o podatkovnom prometu kada postoji opravdana sumnja da ti zapisi povezani s predmetom istrage mogu biti relevantni za dokazivanje stvarnosti povrede jer omogućuju, među ostalim, utvrđivanje kontakata u koje su zainteresirane osobe stupile prije pojave sumnji?

2. U slučaju kad bi Cour de cassation (Kasacijski sud) na temelju odgovora Suda smatrao da francusko zakonodavstvo o zadržavanju podataka o vezi nije u skladu s pravom Unije, mogu li se učinci tog zakonodavstva privremeno zadržati kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i omogućilo da se prikupljeni i prethodno zadržani podaci upotrijebe za postizanje jednog od ciljeva tog zakonodavstva?

3. Može li nacionalni sud privremeno zadržati učinke zakonodavstva kojim se službenicima neovisnog upravnog tijela zaduženog za provedbu istraga u području zlouporabe tržišta omogućuje da im se bez prethodnog nadzora suda ili drugog neovisnog upravnog tijela dostave podaci o vezi?

IV. Pravni okvir

1. Odredbe prava Unije

Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama)

Članak 15. [Na tu se odredbu poziva, ali njezin se sadržaj ne navodi u zahtjevu za prethodnu odluku]

Direktiva 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporabi tržišta)

Članak 12. stavak 2. točke (a) i (d)

„[...]”

2. Ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 7., ovlasti iz stavka 1. ovog članka izvršavaju se u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i obuhvaćaju barem pravo:

- (a) pristupa svakom dokumentu u bilo kojem obliku i dobivanja njegove preslike;

[...]

- (d) traženja postojećih zapisa telefonskih razgovora i postojećih zapisa o prijenosu podataka;

[...]”

Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ

Članak 23. stavak 2. točke (g) i (h)

„Kako bi ispunile svoje dužnosti u okviru ove Uredbe, nadležna tijela imaju, u skladu s nacionalnim pravom, barem sljedeće nadzorne i istražne ovlasti:

[...]

- (g) zahtijevati postojeće zapise telefonskih razgovora, elektroničke komunikacije ili ostalih zapisa o podatkovnom prometu koje posjeduju investicijska društva, kreditne institucije ili financijske institucije;
- (h) u mjeri u kojoj je to dopušteno prema nacionalnom pravu, zahtijevati postojeće zapise o podatkovnom prometu koje posjeduje telekomunikacijski operater, kada postoji opravdana sumnja u kršenje i kada takvi zapisi mogu biti relevantni za istragu o kršenju članka 14. točke (a) ili (b) odnosno članka 15.;

[...]”

2. Nacionalne odredbe

Code monétaire et financier (Monetarni i financijski zakonik)

Članak L-621-10 prvi stavak

„Istražitelji i revizori mogu za potrebe istrage ili revizije zatražiti uvid u sve dokumente, bez obzira na medij u kojem su pohranjeni. Istražitelji mogu zatražiti uvid i u podatke koje su telekomunikacijski operatori zadržali i obradili u okviru članka L. 34-1 codea des postes et des communications électroniques (Zakonik o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama) i koje su zadržali i obradili pružatelji usluga navedeni u članku 6. stavku I. točkama 1. i 2. loia n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique (Zakon

br. 2004-575 od 21. lipnja 2004. za promicanje povjerenja u digitalnu ekonomiju) te dobiti njihovu kopiju.”

Zakonik o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama

Članak L.34-1

„[...]”

II. Operatori elektroničkih komunikacija [...] brišu ili anonimiziraju sve podatke o prometu, ne dovodeći u pitanje odredbe stavaka III. [...].

[...]

III. U svrhu istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela [...] radnje brisanja ili anonimiziranja određenih kategorija tehničkih podataka mogu se odgoditi na razdoblje od najviše jedne godine. [...]”

Članak R.10-13

„Na temelju članka R. 34-1 stavka III., operatori elektroničkih komunikacija u svrhu istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela zadržavaju sljedeće podatke:

- (a) podatke kojima se identificira korisnik;
- (b) podatke o korištenoj komunikacijskoj terminalnoj opremi;
- (c) tehničke značajke, poput datuma, vremena i trajanja svake komunikacije;
- (d) podatke o zatraženim ili upotrijebljenim dodatnim uslugama i njihovim pružateljima;
- (e) podatke koji omogućuju identifikaciju jednog ili više primatelja komunikacije.”

Cour de cassation (Kasacijski sud) pojašnjava da se ti podaci o vezi, koji su nastali ili su obrađeni slijedom komunikacije, odnose na okolnosti u kojima je ostvarena i na korisnike usluge te ne uključuju nikakve naznake o sadržaju poruka.

V. Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 3 Sudska istraga pokrenuta je 22. svibnja 2014. u pogledu kaznenih djela trgovanja na temelju povlaštenih informacija i prikrivanja.
- 4 Nakon upozorenja glavnog tajnika Autoritéa des marchés financiers (Nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (AMF), Francuska) od 23. i 25. rujna 2015., uz koje su dostavljeni dokumenti iz istrage tog neovisnog tijela javne vlasti koji sadržavaju, među ostalim, osobne podatke povezane s upotrebom telefonskih

linija, istraga je proširena na vrijednosne papire društava CGG, Airgas i Air Liquide odnosno sve druge povezane financijske instrumente, u pogledu istih kaznenih djela te kaznenih djela sudioništva, korupcije i pranja novca.

- 5 Kako bi prikupili podatke povezane s prethodno navedenom upotrebom telefonskih linija, službenici AMF-a pozvali su se na članak L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika.
- 6 Žalitelj, protiv kojeg je 29. svibnja 2017. pokrenuta istraga zbog trgovanja na temelju povlaštenih informacija te kaznenih djela povezanih s vrijednosnim papirima Airgasa i povezanim financijskim instrumentima, podnio je 28. studenoga 2017. zahtjev za poništenje postupovnih akata.
- 7 Chambre de l'instruction de la cour d'appel de Paris (istražno vijeće Žalbenog suda u Parizu, Francuska) odlučilo je o tom zahtjevu u presudi od 7. ožujka 2019.
- 8 Žalitelj je protiv te presude podnio žalbu u kasacijskom postupku.
- 9 Od četiriju žalbenih razloga koje je istaknuo, prvi, treći i četvrti odbijeni su u presudi kojom se predmet vraća na ponovno suđenje te nisu relevantni za potrebe ovog zahtjeva za prethodnu odluku.
- 10 Njegov drugi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 6. i 8. Europske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), članka 15. Direktive 2002/58, članka 7., 8., 11. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka L. 34-1 i R. 10-13 Zakonika o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama, članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika u verziji proizašloj iz loia n°2013-672 du 26 juillet 2013 (Zakon br. 2013-672 od 26. srpnja 2013.), članka 591. i 593. codea de procédure pénale (Zakonik o kaznenom postupku) te, zajedno, načela nadređenosti prava Europske Unije i načela poštenog izvođenja dokaza.

VI. Ključni argumenti žalitelja u glavnom postupku

- 11 Žalitelj kritizira pobijanu presudu u dijelu u kojem je njome odbijen žalbeni razlog koji se temelji na neusklađenosti članka 34-1 Zakonika o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama i članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika s Direktivom 2002/58 i člankom 8. EKLJP-a.
- 12 Žalitelj ističe da je Sud u svojoj presudi od 2. listopada 2018., Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, t. 35.), presudio da „članak 15. stavak 1. u vezi s člankom 3. Direktive 2002/58 treba tumačiti na način da u područje primjene te direktive ne ulazi samo zakonska mjera koja pružateljima usluga elektroničkih komunikacija nalaže zadržavanje podataka o prometu i lokaciji, nego i zakonska mjera o pristupu državnih tijela podacima koje su zadržali ti pružatelji”.

- 13 U svojoj presudi od 21. prosinca 2016., Tele2 Sverige i Watson i dr. (C-203/15 i C-698/15, EU:C:2016:970), Sud je presudio da članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58 „nužno pretpostavlja da nacionalne mjere koje su [njime] predviđene, poput onih koje se odnose na zadržavanje podataka u svrhu borbe protiv kriminaliteta, spadaju u područje primjene spomenute direktive” (točka 73.). Time što je tvrdilo da osporavane nacionalne odredbe nisu obuhvaćene područjem primjene Direktive 2002/58, uz obrazloženje da se „čini da [...] Sud odredbe članka 1. stavka 3. Direktive lišava dosega”, istražno vijeće zanemarilo je tumačenje te direktive koje je dao Sud.
- 14 Sud je u istoj presudi od 21. prosinca 2016., Tele2 Sverige i Watson i dr., presudio da se članku 15. stavku 1. Direktive 2002/58 „protivi nacionalni propis poput onoga u glavnom postupku, koji u cilju borbe protiv kriminaliteta određuje opće i neselektivno zadržavanje svih podataka o prometu i lokaciji svih pretplatnika i registriranih korisnika u pogledu svih sredstava elektroničke komunikacije” (točka 112.). Iz toga slijedi da u nacionalnom zakonodavstvu treba „odrediti jasna i precizna pravila kojima se uređuje doseg i primjena takve mjere zadržavanja podataka te propisati minimalne uvjete” te se u njemu mora „osobito naznačiti u kojim okolnostima i pod kojim uvjetima mjera zadržavanja podataka može biti preventivno donesena, jamčeći njezino ograničavanje na ono što je strogo nužno” (točka 109.). Osim toga, potrebno je da zadržavanje podataka ispunjava „objektivne kriterije, uspostavljajući vezu između podataka koje treba zadržati i cilja koji se nastoji postići”, i materijalne uvjete koji su „takv[i] da mogu učinkovito ograničiti doseg mjere i stoga javnost na koju se ona odnosi” (točka 110.). Stoga je istražno vijeće, time što je odbilo poništiti žaliteljeve telefonske zapise koje je AMF prikupio na temelju članka L. 34-1 i R. 10-13 Zakonika o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama, povrijedilo prethodno navedeni tekst jer se tim tekstovima uređuje opće i neselektivno zadržavanje podataka koje čini ozbiljno miješanje u pravo na poštovanje privatnog života te se njima ne predviđa nikakvo jamstvo kojim bi se mjera zadržavanja ograničila na javnost ili podatke koji su stvarno povezani s teškim kaznenim djelima.
- 15 I dalje u svojoj presudi od 21. prosinca 2016., Tele2 Sverige i Watson i dr. (C-203/15 i C-698/15, EU:C:2016:970), Sud je presudio da, „budući da zakonske mjere iz članka 15. stavka 1. Direktive 2002/58 [...] trebaju biti ‚podložne prikladnim zaštitnim mehanizmima’, takva mjera [...] mora propisati jasna i precizna pravila kojima se naznačuje u kojim okolnostima i pod kojim uvjetima pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga trebaju nadležnim nacionalnim tijelima odobriti pristup podacima” (točka 117.). Stoga je istražno vijeće, time što je odbilo poništiti žaliteljeve telefonske zapise koje su telefonski operatori proslijedili AMF-ovim istražiteljima na temelju druge rečenice članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika, povrijedilo članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58 jer se tim nacionalnim odredbama ne utvrđuje nikakvo ograničenje prava tih istražitelja da im se proslijede podaci koje su zadržali i obradili telekomunikacijski operatori niti se njima predviđaju „jamstva kojima bi se osigurala uravnotežena usklađenost između, s jedne strane, prava na poštovanje

privatnog života i, s druge strane, sprečavanja povrede javnog poretka i potrage za počiniteljima kaznenih djela”, kao što je to istaknuo Conseil constitutionnel (Ustavno vijeće, Francuska) koji ih je proglasio neusklađenima s Ustavom (Décision n°2017-646/647, question prioritaire de constitutionnalité du 21 juillet 2017 (Odluka br. 2017-646/647, prioritarno pitanje o ustavnosti od 21. srpnja 2017.)).

- 16 Žalitelj tvrdi da svako miješanje tijela javne vlasti u ostvarivanje prava na poštovanje privatnog života treba biti nužno i proporcionalno. Naime, istražno vijeće ne može odbiti poništiti žaliteljeve telefonske zapise a da pritom ne povrijedi članak 8. Europske konvencije o ljudskim pravima jer su telefonski operatori zadržali te podatke te ih potom prosljedili AMF-ovim istražiteljima na temelju nacionalnih tekstova kojima se ne predviđaju dostatna jamstva za ograničavanje zlouporabe.

VII. Obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku

- 17 Kako bi odbili prigovor neusklađenosti članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika i članka L. 34-1 Zakonika o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama s obzirom na zahtjeve iz Direktive 2002/58, kako se tumači u sudskoj praksi Suda, suci istražnog vijeća, nakon što su podsjetili na okolnosti u kojima su prikupljeni osobni podaci, ističu da se članak L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika, kojim se ovlaštenim službenicima upravnog tijela koji moraju čuvati poslovnu tajnu daje ovlast za dobivanje uvida u podatke o vezi, ne čini protivan članku 15. stavku 1. prethodno navedene direktive.
- 18 Tvrde da isto vrijedi za odredbe članka L.34-1 Zakonika o poštanskim uslugama i elektroničkim komunikacijama zbog ograničenja utvrđenih člankom R. 10-3 I, i to u pogledu podataka koje operatori trebaju zadržavati i u pogledu trajanja njihova zadržavanja.
- 19 Ističu da članak 23. stavak 1. točka (h) Uredbe br. 596/2014 o zlouporabi tržišta omogućuje nadležnim tijelima da, u mjeri u kojoj je to dopušteno prema nacionalnom pravu, zahtijevaju postojeće zapise o podatkovnom prometu koje posjeduje telekomunikacijski operater, kada postoji opravdana sumnja u kršenje i kada takvi zapisi mogu biti relevantni za istragu o kršenju članka 14. točke (a) ili (b) o zabrani trgovanja ili pokušaja trgovanja na temelju povlaštenih informacija ili preporučivanja drugoj osobi da trguje na temelju povlaštenih informacija ili poticanja druge osobe na trgovanje na temelju povlaštenih informacija odnosno članka 15. o zabrani manipuliranja tržištem.
- 20 Sudovi iz toga zaključuju da nikakva ništavost ne može proizaći iz primjene odredbi koje su u skladu s europskom uredbom, odnosno europskim općim pravnim aktom čije su sve odredbe obvezujuće i koji se u pravnom poretku država članica izravno primjenjuje na sve subjekte prava.

- 21 U prilog zahtjevu za ukidanje pobijane presude, podnositelj zahtjeva u biti tvrdi da je, time što su podaci prikupljeni na temelju prethodno navedenih tekstova kojima se uređuje opće i neselektivno zadržavanje podataka, povrijeđena prethodno navedena Direktiva 2002/58/EZ, kako je tumači Sud, i da se odredbama članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika, u verziji proizašloj iz Zakona od 26. srpnja 2013., ne propisuje nikakvo ograničenje prava AMF-ovih istražitelja na dostavu zadržanih podataka.
- 22 Nezavisni odvjetnik u tom pogledu smatra da Sudu treba uputiti dva pitanja, prvo koje se odnosi na usklađenost uvjeta zadržavanja osobnih podataka o vezi koje provode privatni operatori, i drugo koje se odnosi na uvjete AMF-ova pristupa njima, uređenog prethodno navedenim člankom L. 621-10 u verziji koja se tada primjenjivala, s obzirom na odredbe Uredbe (EU) br. 596/2014 o zlouporabi tržišta i obveze koje iz nje proizlaze za države članice, odnosno uredbe kojom je stavljena izvan snage Direktiva 2003/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem.
- 23 Podnositelj zahtjeva u replici smatra da Sudu nije potrebno uputiti zahtjev za prethodnu odluku jer se on već jasno očitovao o smislu Direktive 2002/58.
- 24 Za ispitivanje žalbenog razloga potrebno je razlikovati uvjete pristupa podacima o vezi od uvjeta njihova zadržavanja.

(a) Pristup podacima o vezi

- 25 U svojoj presudi od 21. prosinca 2016., *Tele2 Sverige i Watson i dr.* (C-203/15 i C-698/15, EU:C:2016:970), Sud je presudio da članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, u vezi s člancima 7., 8. i 11., kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se „*protivi nacionalni propis kojim se uređuje zaštita i sigurnost podataka o prometu i lokaciji [...] kad svrha tog pristupa u okviru borbe protiv kriminaliteta nije ograničena na borbu protiv teških kaznenih djela, kad se navedeni pristup ne podvrgava prethodnom nadzoru suda ili neovisnog upravnog tijela i kad nije propisano da se predmetni podaci zadržavaju na području Unije*” (točka 125.).
- 26 Conseil constitutionnel (Ustavno vijeće) je pak odlukom od 21. srpnja 2017. proglasio neustavnim prvi stavak članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika jer postupak AMF-ova pristupa koji je postojao u vrijeme nastanka činjenica nije bio u skladu s pravom na poštovanje privatnog života koje je zaštićeno člankom 2. Deklaracije o pravima čovjeka i građanina. Međutim, budući da bi stavljanje osporavanih odredbi izvan snage bez odlaganja imalo očito pretjerane posljedice, Conseil constitutionnel (Ustavno vijeće) odgodio je to stavljanje izvan snage do 31. prosinca 2018. Primjenom učinaka tog proglašenja neustavnosti zakonodavac je u okviru loia n° 2018-898 du 23 octobre 2018 (Zakon br. 2018-898 od 23. listopada 2018.) uveo novi članak L. 621-10-2 na temelju kojeg drugo neovisno upravno tijelo nazvano „nadzornik zahtjevâ za

pristup” istražiteljima AMF-a izdaje prethodno odobrenje za svaki pristup podacima o vezi.

- 27 S obzirom na vremensku odgodu učinaka odluke Conseil constitutionnel (Ustavno vijeće), valja smatrati da nikakva ništavost ne može proizaći iz neustavnosti zakonodavnih odredbi koje su se primjenjivale u vrijeme nastanka činjenica. Suprotno tomu, iako je, u skladu s člankom L. 621-1 Monetarnog i financijskog zakonika u verziji koja se primjenjivala u vrijeme nastanka spornih akata, ali i u njegovoj trenutnoj verziji, AMF „neovisno tijelo javne vlasti”, mogućnost koja se nudi njegovim istražiteljima da im se dostave podaci o vezi bez prethodnog nadzora suda ili drugog neovisnog upravnog tijela nije u skladu sa zahtjevima iz članaka 7., 8. i 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kako ih tumači Sud.
- 28 Jedino pitanje koje se postavlja odnosi se na mogućnost vremenske odgode posljedica neusklađenosti članka L. 621-10 Monetarnog i financijskog zakonika.

(b) Zadržavanje podataka o vezi

- 29 U svojoj presudi od 21. prosinca 2016., *Tele2 Sverige i Watson i dr.* (C-203/15 i C-698/15, EU:C:2016:970) Sud Europske unije presudio je da članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, u vezi s člancima 7., 8. i 11., kao i člankom 52. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da mu se „protivi nacionalni propis [...] koji u cilju borbe protiv kriminaliteta određuje opće i neselektivno zadržavanje svih podataka o prometu i lokaciji svih pretplatnika i registriranih korisnika u pogledu svih sredstava elektroničke komunikacije” (točka 112.).
- 30 U ovom je slučaju pristup zadržanim podacima proveo AMF, koji je sumnjao u trgovanje na temelju povlaštenih informacija i zlouporabu tržišta koji se mogu kvalificirati kao više teških kaznenih djela te je radi učinkovitosti svoje istrage trebao usporediti različite zadržane podatke iz određenog razdoblja, što omogućuje ažuriranje povlaštenih informacija između više sugovornika, koji su otkrili postojanje nezakonitih praksi u tom području.
- 31 Tim se istragama koje je vodio AMF ispunjavaju obveze koje države imaju na temelju Direktive 2003/6, kojima im se nalaže da imenuju samo jedno upravno tijelo čije ovlasti, utvrđene u članku 12. stavku 2. točki (d), uključuju ovlast traženja „postojećih zapisa telefonskih razgovora i postojećih zapisa o prijenosu podataka”.
- 32 Uredbom br. 596/2014 od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta, koja je od 3. srpnja 2016. zamijenila prethodno navedenu direktivu, propisuje se, kao što je to navedeno u okviru njezina predmeta u članku 1., da postoji „zajednički regulatorni okvir za trgovanje na temelju povlaštenih informacija, nezakonito objavljivanje povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem [...] kao i mjere za

sprečavanje zlouporabe tržišta kako bi se osigurao integritet financijskih tržišta unutar Unije te povećala zaštita ulagatelja i povjerenje u ta tržišta”.

- 33 Njome se u članku 23. stavku 2. točkama (g) i (h) predviđa da nadležno tijelo može zahtijevati postojeće zapise telefonskih razgovora, elektroničke komunikacije ili ostalih zapisa o podatkovnom prometu koje posjeduju investicijska društva, kreditne institucije ili financijske institucije.
- 34 Također može, u mjeri u kojoj je to dopušteno prema nacionalnom pravu, zahtijevati postojeće zapise o podatkovnom prometu koje posjeduje telekomunikacijski operater, kada postoji opravdana sumnja u kršenje i kada takvi zapisi mogu biti relevantni za istragu o kršenju članka 14. točke (a) ili (b) o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i nezakonitom objavljivanju povlaštenih informacija odnosno članka 15. o manipuliranjima tržištem.
- 35 U tom se tekstu također ističe (uvodna izjava 65.) da ti podaci o vezi predstavljaju ključni, a ponekad i jedini dokaz kojim se može otkriti i dokazati postojanje trgovanja na temelju povlaštenih informacija ili manipuliranja tržištem s obzirom na to da se s pomoću njih može utvrditi identitet osoba odgovornih za širenje lažnih ili obmanjujućih informacija ili postojanje kontakta između osoba u određenom trenutku i veze između dviju ili više osoba.
- 36 Ističući da provedba takvih ovlasti može dovesti do uplitanja u pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života, doma i komuniciranja, njime se propisuje da države trebaju raspolagati primjerenom i učinkovitom zaštitom protiv svake zlouporabe, pri čemu se navedene ovlasti ograničavaju samo na slučajeve u kojima su potrebne za pravilnu istragu ozbiljnih slučajeva kada države nemaju jednaka sredstva za učinkovito postizanje istog rezultata, iz čega proizlazi da određene zlouporabe tržišta na koje se taj tekst odnosi treba smatrati teškim kaznenim djelima (uvodna izjava 66.).
- 37 U ovom su slučaju povlaštene informacije koje mogu predstavljati materijalni element nezakonitih praksi u području tržišta u biti bile usmene i tajne.
- 38 Stoga se postavlja pitanje kako uskladiti članak 15. stavak 1. Direktive 2002/58, u vezi s člancima 7., 8. i 11. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, sa zahtjevima iz prethodno navedenih odredbi Direktive 2003/6 i Uredbe br. 596/2014.
- 39 Kad je riječ o odgovoru na to pitanje, čini se da se u postojećoj sudskoj praksi ne nudi objašnjenje koje je potrebno u tom novom pravnom i činjeničnom okviru, tako da se ne može reći da pravilna primjena prava Unije ne ostavlja prostora ni za kakve opravdane sumnje. Stoga valja Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku.
- 40 U slučaju kad bi cour de cassation (Kasacijski sud) na temelju odgovora Suda smatrao da francusko zakonodavstvo o zadržavanju podataka o vezi nije u skladu s pravom Unije, čini se primjerenim postaviti pitanje mogu li se učinci tog zakonodavstva privremeno zadržati kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i

omogućilo da se prikupljeni i prethodno zadržani podaci upotrijebe za postizanje jednog od ciljeva tog zakonodavstva.

- 41 Stoga valja Sudu Europske unije uputiti gore navedena prethodna pitanja.

RADNI DOKUMENT